

ગજલ

કૃષ્ણ કુમાર ‘કનક’

ગજલ - 3

એક વાદા નિમાના પડેગા ।
વસ તુમ્હેં મુસ્કરાના પડેગા ।
રૂઠ કર જા રહી હૈ ન નદી જો,
ઉસ નદી કો મનાના પડેગા ।
ચર્યા જલ વિન્દુ ભૂ પર ન છલકે,
વસ યથી પ્રણ ઉઠાના પડેગા ।
એક બાદલ ધિરે આસમાં પર
ઉસકો દિલ સે બુલાના પડેગા ।
જો ન હો કામ જલ કા હિતૈષી,
દૂર ઉસકો હટાના પડેગા ।
કર્જ જો સ્વાઁસ પર જિન્દગી કા
એક દિન તો ચુકાના પડેગા ।
દૂર હોને લગા હૈ વો હમ સે
પાસ હમકો હી આના પડેગા ।
જિન્દગી જલ કા હી જલ જલા હૈ
દીપ ફિર યે જલાના પડેગા ।
દર્દ જલ કે હૃદય સે ચુરાકર
ગીત મેં ગુન-ગુનાના પડેગા ।

ગીત

આઁખ તરસેગી બુંદ બુંદ જલ કે
લિએ ।
સોચના આજ હી હોગા હમેં નિજ કલ
કે લિએ ।
ન નદી મેં ન સદી મેં ન મયકદી મેં
મિલે ।
એસે હાલાત હૈં જલ નેકી વદી મેં ન
મિલે ।
ચૈન હોગા ન તન જિગર મેં એક પલ
કે લિએ ।
આજ ગંગા હૈ ગટર મેં યા ગટર મેં
હૈ યથી ।
પાપ ધો દેગી હમારે યે કલ્પના ન સહી ।
જર્માં પે આઈ થી ગંગા ક્યા સિર્ફ મલ
કે લિએ ।
હૈ યથી વક્ત સહી યું ન ગુજર જાને
દો ।
ગમ કે પાની કો ઇસ તરહ ન ઉત્તર
જાને દો ।
યે તો ઇક હાદસા હૈ રોતે હુએ નલ
કે લિએ ।
અપને બચ્ચોં કો જલ કા મૂલ્ય બતાઓ
યારો ।
આઇના બનકે સહી રાહ દિખાઓ યારો ।

ગજલ - 1

જબ સે જલ હમ બહાને લગે હૈને ।
ગમ સ્વયં મુસ્કરાને લગે હૈને ।
ઇસ તરહ યે હુઅા હૈ ખુલાસા,
સ્વસ્ન ભી છટપટાને લગે હૈને ।
ઇતના ગહરા હુઅા ભૂમિ કા જલ
હોશ સવકે ઠિકાને લગે હૈને ।
ઘર કે ખાલી પડે હૈને ઘડે ભી
લોગ છૂકર નહાને લગે હૈને ।
એક દિન થા કિ ટોંટી ખુલી થી
આજ ટોંટી હિલાને લગે હૈને ।
કિસ તરહ હો સકેગા ગુજારા
લોગ વૈઠક બુલાને લગે હૈને ।

રો રહા થા કુંા દેખકર યે
લોગ મિટ્ટી ગિરાને લગે હૈને ।
સુખતી એક નદી ને કહા થા
મૌત મેં ભી જમાને લગે હૈને ।
લો ‘કનક’ તુમ સંભાલો યે કિશ્તી
ઓ અવાજે લગાને લગે હૈને ।

ગજલ - 2

મુઢે માલૂમ થા મજવૂરીયોં કા હલ
નહીં હોગા ।
નદી ખાલી પડી હોગી કહીં ભી જલ
નહીં હોગા ।
જહાઁ કે લોગ માપેંગે જર્માં સે આસમાં

अन्यथा होगी नई पौध विकल फल के लिए।

अब तो जागो भी सही ठैर मुहर आने दो।

मेरे भारत की ये तस्वीर बदल जाने दो।

अभी बाकी हैं कई प्रश्न सही हल के लिए।

एक मुद्दत हुई न अभी संभल पाये तो।

जहर सच्चाई का सारा न निगल पाये तो।

बन्द पलकें न कर सकोगे 'कनक' छल के लिए।

मुक्तक

आदमी तुम आज क्यों हैरान हो।

क्या हृदय के ढन्द का मैदान हो। हाँ मुझे मालूम है तेरी व्यथा,

मैं नदी हूँ और तुम वीरान हो।

दर्द से पाटी गई है जिन्दगी।

व्यर्थ परिपाटी गई है जिन्दगी।

एक दिन जल के न मिलने पर 'कनक' किस तरह काटी गई है जिन्दगी।

या खुदा घातें न कर।

तुम हता रातें न कर।

आँख का जल छीन मत,

बेरुखी बातें न कर।

गौरव बन अभिमान न बन।

गीता याकि कुरान न बन।

तू तो जल की चिन्ता कर,

बन्दा बन भगवान न बन।

रात अभी भी जारी है।

सपनों की बीमारी है।

नल में जल का नाम नहीं,

कैसी मारा-मारी है।

डिव्वी भर या डब्बा भर।

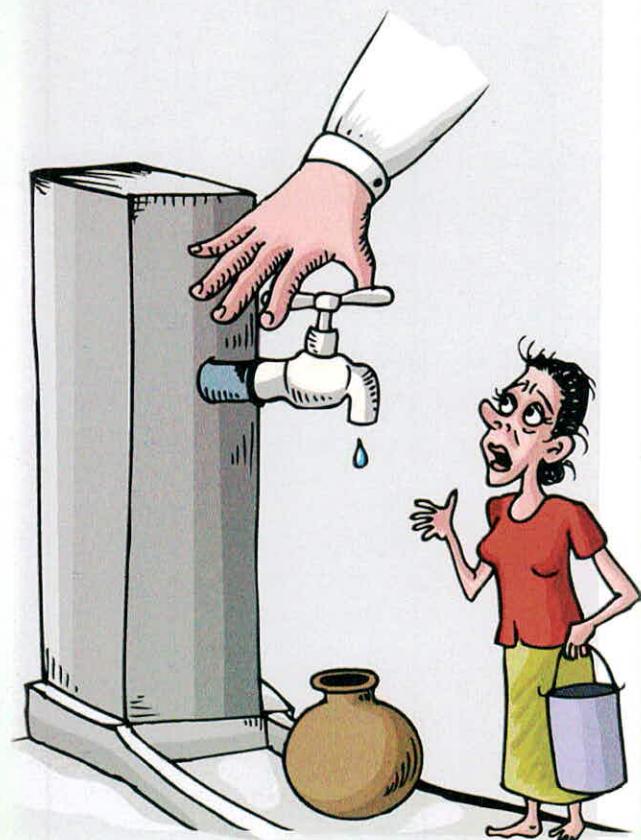

फिर जिन्दगी देगा बता तो
मौत से लड़ कर स्वयं की
जिन्दगी के दरमयां में
सो संकूर्गा चैन से भी
पर न मेरा मन भरेगा
दूर तुम से दूर होकर
रे मनुज तू क्यों मुझे
कर दूर दूभर जिन्दगी
खुद की बनाता है न जाने क्या
हुआ है बुद्धि को तेरी
अकल मारी गई क्या सोच

ताऊ भर या अब्बा भर।
सोच समझ कर नल पर आ,
चच्चा भर या अब्बा भर।
तूँद भूमि पर व्यर्थ न कर।
मेरे यार अनर्थ न कर।
जल ही जीवन साथी है,
जल का दर्द समर्थ न कर।
पहले चिन्ता जल की हो।
समय बचे तब कल की हो।
और बचे तो नल की हो,
फिर पूरे जंगल की हो।

कविता

विष्ण बाधा से भरा वह
पंथ का निर्लिप्त पंथी
खोजता था आँसुओं में
प्यास की संचित तृष्णा को
भटकता नभ तारकों सा
जगत को आलोक देकर
स्वयं की छत के सरीखे
विष्म पाने की धरा पर
किन्तु सहसा रुक गए वे
कदम आकुल अनमने से

श्रव्य की ध्वनि शून्य में भी
उस नदी के मध्य छिटकी
नालियों या धमनिकाओं
या कि मछली जाल जैसी
सूक्ष्म धारों सी विमायें
चित्र की उस तूलिका पर
छटपटाती दृष्टि आभा
से लदी उस जल विभा ने
प्रश्न फेंका था उठाकर
धूल के सूखे कणों पर
आदमी क्या तू मुझे

मैं अब तक तुझे भूला नहीं हूँ
विश्व के भ्रम जाल में झूता नहीं हूँ
'जल' हूँ इस बात पर फूला नहीं हूँ।

संपर्क करें:

कृष्ण कुमार 'कनक'

गाँव व पोस्ट गुँडाऊ ठार मुरली नगर

थाना लाइन पार, फिरोजाबाद

उत्तर प्रदेश - 283 203

मो.न. 09259648428

ईमेल : kanakkavya@gmail.com

